

De Vliedberg

3,5 theekopje

Gedateerde ouderenhuisvesting met hart op goede plaats

Woonzorgcentrum De Vliedberg maakt onderdeel uit van [Curamare](#), die ook een ziekenhuis, Woonzorgcomplex Nieuw Rijsenburgh (voorheen Verpleeghuis De Samaritaan; zie [zorgvisite dd. 24 februari 2012](#)) en drie andere woonzorgcentra exploiteert.

Woonzorgcentrum De Vliedberg

Hoge pad 2

3253 BJ Ouddorp (Gemeente Goedereede)

Tel: 0187-685500

Email: info@curamare.nl

Website: www.curamare.nl

- **Onder de klassieke sloophamer...**
- **...voor nieuwbouw met beperkingen**
- **De sluis als ontmoetingsplek**
- **De receptioniste is (weer) het visitekaartje**
- **Snorrende poezen door het huis**
- **Toilet met gordijn en douches op gang**
- **Restaurant gericht op ontmoeting voor binnen en buiten**
- **Op zoek naar het Curamare gevoel**
- **Website en informatie onevenwichtig en niet to the point**
- **Deeltijd vacatures: elk overdrachtsmoment is een risicomoment**
- **Zorgorganisatie met hart op goede plaats**

Goeree vrij! koppen vele borden langs de provinciale weg als we van Sommelsdijk (Overflakkee), rijden naar Ouddorp aan de westelijke punt van Goeree. Een kleine interne oorlog blijkt het Zuid-Hollandse eiland Goeree-Overflakkee te beheersen. De hele

goegemeente van Goedereede verzet zich tegen de gemeentelijke herindeling die de gemeenten op het hele eiland samenvoegt tot een grote gemeente. Weg identiteit en weg eigen gemeentehuis. Dat nieuw gemeentehuis komt dan waarschijnlijk in Middelharnis te staan. Daar hebben wij zojuist [Verpleeghuis De Samaritaan](#) (nieuwe naam: Woonzorgcomplex Nieuw Rijsenburgh) bezocht, welk huis -net als het woonzorgcentrum De Vliedberg, waar we nu naar op pad zijn- in een schaalvergrotingsproces in [Curamare](#) is ondergebracht.

Wij breken ons hoofd over de kwestie tot welke provincie Ouddorp nu eigenlijk behoort, want als je Ouddorp intypt op Google dan vliegen de Zeeuwse VVV sites met aantrekkelijke zon, zand en zee vakantiewoningen in het Zeeuwse Ouddorp je om de oren, terwijl Wikipedia en Google maps het als een Zuid-Hollands eiland neerzet...

Onder de klassieke sloophamer...

De Vliedberg is veertig jaar oud en zal dus gesloopt worden. In het gebouw wonen ongeveer 100 mensen, die verzorgingshuis- of verpleeghuiszorg ontvangen. Het lijkt wel of alles van Curamare, gelet op onze onder De Samaritaan beschreven eravringen onder de sloophamer gaat, want wederom knikken de bouwkransen ons toe. We zijn er getuige van dat de ouderwetse en liefvallige grondgebonden bejaardenwoninkjes (de Wozoco's in het zorgjargon) tot gruis verbrijzeld worden.

We staan er wat ambivalent bij, zeker als we later op de tekeningen zien dat hiervoor in de plaats meer-etage nieuwbouw gerealiseerd gaat worden, voor onder andere groepswonen voor mensen met dementie. Meer-etage nieuwbouw en het klassieke blokkendooskarakter

levert ons inziens nogal eens problemen op met de buitenruimte en de bewegingsvrijheid die je de dementerende ouderen zo gunt. Juist de oorspronkelijke (steden)bouwkundige opzet uit de jaren zeventig van de zelfstandige bejaardenwoninkjes biedt zoveel mogelijkheden om beschermd wonen, zowel binnen als buiten mogelijk te maken en a la de verpleeghuizen [Boswijk](#) en [Hogeweyk](#) te bouwen.

...voor nieuwbouw met beperkingen

En nu we toch aan een detailinspectie van de nieuwbouwplannen zijn begonnen, zoals op de tekeningen waar te nemen is, moeten twee bewoners straks douche en toiletruimte delen. Helaas zijn niet alle huiskamers in de nieuwbouw op de hoeken gesitueerd. Het gebruik van de begane grond en de centrale entree vinden we vreemd. Vooral daar waar je levendigheid en openheid naar de openbare ruimte zou wensen, zien we dat er opslag- en andere functies gedacht zijn, die op die plek aan de levendigheid geen enkele toevoeging geven. En ons stokpaardje: balkons! We kunnen ze op de bouwtekeningen niet goed ontwaren, terwijl in de oudbouw deze er wel per woning zijn.

De sluis als ontmoetingsplek

Tot zover de nieuwbouw. De huidige De Vliedberg is een aangenaam ogend gebouw met een uitnodigende entree.

Vanuit die entree kijk je naar een klein bedrijventerrein aan de overkant van de weg met een grote Coöp en een enorme viskraam. De sluis naar de receptie zit vol met bezoekers van de dagbehandeling. Het is een gezellige boel: met elkaar wachten ze op 'busje komt zo'. Ons wordt verteld dat er tussen de middag warm wordt gegeten. Er is wel een

experiment met 's avonds warm eten gedaan, maar daar bleek onvoldoende belangstelling voor te zijn. De mensen zijn wisselend in hun oordeel over de kwaliteit, nu het eten sinds een jaar van buiten De Vliedberg komt. Een mevrouw is van de weeromstuit weer zelf gaan koken. Dat is een andere kant van de medaille: serveer zodanig eten dat mensen zelf weer met de potten en pannen aan de slag gaan...(SIC)

Het valt ons op dat hier net als bij De Samaritaan een paraplubak met paraplu's in de sluis staat. Dat vinden we attent.

De receptioniste is (weer) het visitekaartje

We worden door een schat van een receptioniste ontvangen in de gezellige, multifunctionele entree ruimte. Ze kent het huis van haver tot gort en werkt er al heel lang. We herkennen meteen de Curamare stijl, waarbij het stichtelijk woord dat de Protestants Christelijke identiteit onderstreept, zijn plek aan de wand heeft. Overal aandacht voor het kleine en persoonlijke, waarbij de kinderen niet vergeten zijn. Subtiel bakjes met bloeiende bloembollen doen hun best om het klamme weer buiten te compenseren; een winkeltje in de vorm van een marktkraam/handkar met leuke curiosa, etc.

Ook hier weer net als bij De Samaritaan vitrines met kunst van de stichting Cultuurplein Goeree Overflakkee. De tekeningen van de nieuwbouw hangen keurig ingelijst aan de wand, net als de waardering vanuit Gastvrijheidszorg met sterren: drie heeft De Vliedberg er ontvangen.

Snorrende poezen door het huis

We lopen wat rond over de gangen, waaraan de kamers van de bewoners gelegen zijn en de functionele ruimtes zoals fysiotherapie, fitness, dagbehandeling, bibliotheek en kapper. Ook hier hetzelfde oog voor detail en het persoonlijke in de inrichting. De vloerbedekking is wel gedateerd, maar schoon, net als de rest van het hele gebouw, inclusief de sanitaire ruimtes. De inwonende poezen, TIP, die we tegen komen voelen zich goed thuis. We zien er een snorren onder de lamp achter de ramen van de fysiotherapie. "Ach, de poes was van een bewoonster die is overleden, die hoorde er hier gewoon bij."

Toilet met gordijn en douches op gang

Onderweg komen we bewoonsters tegen die op de drempel van hun woning een praatje met elkaar maken. We schrikken van hun piepkleine kamertjes, met een minuscule entree waarin een mini keukenblokje. Een van de bewoonsters, die kort geleden uit de gesloopte wozoco's naar De Vliedberg is verhuisd, heeft de deur van het toilet vervangen door een gordijn om wat meer gevoel van ruimte te creëren. De douches zijn op de gang. Het lijkt wel de jaren vijftig. Hm, het verwijt richting de gemeente voor het late tijdstip van realisering van de tien jaar geleden ingediende plannen overtuigt ons niet. In de jaren zeventig was dit wat we aantreffen, al niet van de tijd!

Restaurant gericht op ontmoeting voor binnen en buiten

Na dit rondje melden we ons weer bij de receptioniste. Is er nog een consumptie te nuttigen? Het restaurant is dicht, maar geen probleem, dan verzorgt zij dat toch voor ons. In het ruime restaurant (dat tot theaterzaal kan worden omgebouwd) nuttigen we het smakelijke kopje koffie, uit de Douwe Egberts automaat, waar een koekje bij geserveerd wordt. Fijn. We geven de tip om net als in [Reestoord](#) in de receptie ruimte standaard een dienblad met koffie en thee te zetten TIP voor de tijden dat er geen restaurantservice is.

Het restaurant is naar buiten toe uitgebouwd; dat geeft een heel open contact naar de omgeving. Je kunt zelf lekker naar buiten kijken en de wandelaars naar binnen. Het restaurant heeft een ingang vanuit het huis en een ingang vanaf de straat. In de nieuwbouw plannen vinden wij het restaurant weggestopt; jammer want op de huidige wijze kun je met het multifunctionele restaurant letterlijk aan de weg timmeren.

Wat men serveert ziet er heel lekker uit, met extraatjes als uiensoep, sorbet, pannenkoek met stroop. Het echte menuboekje bevat verder veel lekkers voor bij de koffie en hartige hapjes. Het eten komt weliswaar van buiten, maar de ingebouwde frituren kunnen compenseren.

Verder is er een gezellig zitje met tijdschriften als de Libelle en de Margriet. Klap op de vuurpijl is de webcam die er hangt waardoor je op groot tv beeld van minuut tot minuut de voortgang van de sloop en straks de nieuwbouw kunt volgen. Dat is leuk. TIP

Op zoek naar het Curamare gevoel

Nu we toch op Goeree Overflakkee zijn besluiten we het Curamare (vanuit het latijn een combinatie van zorg en zee) -gevoel bij nog twee locaties te proeven. Even gauw een rondje over het eiland. Dat is sneller gezegd dan gedaan over de provinciale wegen en weggetjes. We genieten van de luchten en het prachtige avondlicht op de velden onderweg. Bij Gelderhof treffen we het Curamare gevoel meteen aan. De entreeruimte is weer heel persoonlijk en er is veel te zien en te beleven, ook al is de receptie inmiddels gesloten. Een aantal bewoners van De Geldershof en de nabijgelegen aanleunwoningen maken zich op voor het leggen van een kaartje. Een van de bewoonsters vindt het heerlijk ons haar gezellig ingerichte net wat ruimere en comfortabele woninkje te laten zien. Ze kan er, ondanks de lichte vergeetachtigheid heel goed haar weg in vinden en we merken dat de andere bewoners haar in het oog houden.

Zou het dan waar zijn? Een soort rode draad binnen een zorgconcern? Helaas, bij De Goede Ree in Sommelsdijk, precies tegenover De Samaritaan raken we deze illusie kwijt. Het is er doodstil en onpersoonlijk in ontvangst en inrichting. Is het dan toch de schaal van dit veel grotere woonzorgcentrum, dan de andere huizen die we bezochten, die hier debet aan is?

Website en informatie onevenwichtig en niet to the point

De website van Curamare en de informatie die verschaft wordt in algemene zin en over de locaties is onevenwichtig en te weinig op de inhoud van de diensten die aangeboden worden gericht. Weliswaar met enig zoeken vind je alle reglementen van auditcommissie tot benoeming en remuneratie commissies, alsmede het rooster van aftreden van de Raad van Toezicht terug. Bravo! En –ook heel bijzonder- onder de samenwerkingsverbanden tref je zelfs de kapitaalverschaffers van Curamare aan. Je vindt echter niets over wie bv de leden van de Raad van Bestuur of van de Raad van Toezicht zijn. Je vindt er ook de meerjarenvisie als je verder speurt, maar geen enkele informatie over waar welke nieuwbouwplannen in welk stadium zijn. We vinden het een gemiste kans dat op de website van Curamare daar niets over te vinden is. TIP Maak je plannen helder en ondersteun dat met visueel materiaal op je website.

De informatie over de locaties beperkt zich tot een regel of tien en is zeer globaal van aard. Als je op de subitems bewoners en cliënten of familie/bezoekers klikt dan zijn bv de pagina's leeg. En dat is geen incident, ook bij andere locaties treffen we dit aan. Het is wat in schril contrast tot iets wat we voor het eerst op een website zien: hoe kun je schade claimen, inclusief de te downloaden formulieren ervoor. TIP

De schriftelijke informatie kan tevens veel meer to the point en geschreven worden op de vragen en behoeften van de (toekomstige) bewoners en cliënten. Maak klip en klaar en met voorbeelden duidelijk, de meerwaarde van een uniek, geografisch verankerd samenwerkingsverband als Curamare.

Kom op niet zo bescheiden, geef voorbeelden uit de praktijk die het belang van jouw organisatie met ziekenhuis, thuiszorg en ouderenvoorzieningen onderstrepen.

Deeltijd vacatures: elk overdrachtsmoment is een risicomoment

Wat wel op de website goed ingevuld is, zijn de tabs op het gebied van werk en opleiding. Er zijn voor een organisatiegrootte als Curamare ons inziens best heel wat vacatures in de aanbieding op het gebied van verpleging en verzorging. En het valt ons op, altijd in deeltijd van zo'n 24 uur. We begrijpen wel waarom, de doelgroep waaruit gerekruteerd moet worden, zit vaak nog in een gezinssituatie, maar toch, je kunt het anders presenteren, biedt gewoon full time aan en geef aan dat er te praten valt over deeltijd. TIP We weten immers dat elk overdrachtsmoment een risicomoment is, nog los van het tijdsverlies dat de overdracht met zich meebrengt.

Zorgorganisatie met hart op goede plaats

Dit alles, van zowel [Verpleeghuis De Samaritaan](#) als van De Vliedberg, de twee sfeersnuiven bezoekjes bij De Goede Ree en bij De Geldershof en de digitale en schriftelijke informatievoorziening tegen elkaar afwegend, geeft bij ons het beeld van een zorgorganisatie met het hart op de goede plaats, die zoekend is naar een nieuwe vorm van moderne ouderenzorg in een nieuw jasje. De oude jas paste de meeste locaties van Curamare goed, zo konden wij persoonlijk constateren. Het is de kunst het goede van het oude, zijn waarde te laten houden in het nieuwe

Klik [hier](#) voor de link naar De Vliedberg op [Zorgkaartnederland.nl](#), waardering 7.0 (17 reacties, laatste reactie op 8 oktober 2010. Vanuit De Vliedberg/Curamare zijn geen antwoorden op deze reacties geplaatst).